

IGOR STRAVINSKI
KAARDIMÄNG

(Jeu de cartes)

Ballett I vaatuses kolme jagamisega

I. STRAVINSKI ning M. MALAJEVI libreto

ENN SUVE koreograafia

Esietendus 26. juunil 1982. a.

Lavastaja —
ENN SUVE

Dirigent —

Eesti NSV teeneline kunstitegelane VALLO JÄRVI

Dirigendi assistent —
JÜRI ALPERTEN

Kunstnik —

Eesti NSV teeneline kunstitegelane ELDOR RENTER

Ballettmeistrid-repetiitorid —

Eesti NSV rahvakunstnik HELMI PUUR,
Eesti NSV teeneline kunstnik TATJANA LAID

Kontsertmeistrid —

REET KIVARI, ELNA KODRES, ÜLLE REBANE

Orkestri kontsertmeister —

Eesti NSV teeneline kunstnik MATI UFFERT

Etenduse juht —
PEETER KARELL

O s a d e s:

Džokker

— OLEG BARANOV
MIHHAİL BOGATÖRJOV
ANDREI USTINOV

Ässad

— IGOR BELJAJEV
ALEKSANDR KIKINOV
VLADIMIR KUZMIN
GENNADI ŽURBENKO

Kuningad

— MATI KALDA
VLADIMIR KLEPININ
ANDRUS KÄMBRE
RAIVO PEEKMANN

- Ärtuemand — Eesti NSV teeneline kunstnik
ELITA ERKINA
Eesti NSV teeneline kunstnik
JUTA LEHISTE ✓
TATJANA VORONINA
- Ruutuemand — INGE ARRO
LILIANA GRODNIKOVA *Burova*
LARISSA SINTSOVA
- Ristiemand — Eesti NSV teeneline kunstnik
TATJANA LAID
TATJANA BASSOVA ✓
SAIMA KRANIG
KAIE KÕRB
- Padaemand — TAMARA BUROVA
LEMME JÄRVI
OLGA TŠITŠEROVA
- Sõdurid — ALEKSANDR BASIHHIN
JURI MIHHEJEV ✓
MIHHAİL NETŠAJEV
(soolo)
VLADIMIR AISTOV
ANATOLI GUSSEV
MÄRT KALBUS

«Kaardimäng» on balletti üle kantud pokkeripartii, mida mängitakse rohelise kaleviga kaetud kaardilaua taga. Tantsijad esinevad mängukaartide rollis. Igas jagamises muudab mängu seisu segaseks vembukas Džokker. Ta loeb ennast võitmatuks, kuna võib asendada mistahes kaarti.

Esimeses jagamises tabab üht mängijat ebaõnn, teised kaks jätkavad. See kelle käes on Džokker, ei suuda ometi võita — vastasmängijal on liiga head kaardid.

Teises jagamises mängija, kellel on Džokker, võidab, kuna talle satuvad ka neli ässa, kes löövad nelja emandat.

Kolmas jagamine on kõige pingelisem. Seekord käib võitlus kolme masti kaartide vahel. Džokker, kes on padadega ühes mestis, suudab ühe mängija rivist välja lüüa. Siis aga selgub, et kellegi käes on ärtude mast, mida pokkerimängus tugevaimaks loetakse. See teeb Džokkeri septsutsutele lõpu.

«Seepärast kurjaga peab aina jääma sõtta

(Nii nagu ütleb hüva La Fontaine'gi),

Sest mööngem: rahu on küll hea,

Kuid mis meil muud jääb ette võtta

Kui töotust vaenlased ei pea?»

(Moraal La Fontaine'i XIII valmist

«Hundid ja lambad». J. Krossi tõlge)